
Historie se opakuje, dokazuje sběratel dějinných kuriozit a student tří fakult UK

Historie se opakuje, dokazuje sběratel dějinných kuriozit a student tří fakult UK

Sbírat se dá ledacos – motýli, krabičky od sirek nebo třeba historické kuriozity. Jak taková kuriozita vypadá? Podle Tomáše Konečného, který tento nový sběratelský směr vymyslel a s velkým západem se mu věnuje, jde o dávno minulou událost, která člověka překvapí, jak moderní vlastně je. Své úlovky nejdříve uveřejňoval na Facebooku, později se rozhodl vydat je i knižně. Na konci února tak pokřtil už svou druhou publikaci, tentokrát zaměřenou na církevní historii.

„Extremista mezi námi by označil přírodní vědy za bezvěrecké a prohlašoval by, že svádějí člověka z cesty, tím by přiměl jemu podobné ignoranty nesnášet vědu, protože to mu pomůže skrýt vlastní ignorantství a otevře dveře k naprosté destrukci.”

Tomáš Konečný dějinami skutečně žije. Jejich studiu se věnuje hned na třech fakultách Univerzity Karlovy – na Filozofické fakultě UK studuje samozřejmě historii, na Husitské teologické fakultě UK učitelství náboženství, etiky a filozofie a na Katolické teologické fakultě UK dějiny evropské kultury.

Vlastní studium, ale i veřejná debata, novinové články a internetové diskuze ho před čtyřmi roky přivedly k myšlence, že by bylo dobré na nějaké veřejné platformě ukazovat, jak se v dějinách určité jednání a tendence stále vrací. Založil proto na Facebooku stránku [Kout historických kuriozit](#), která si hned během prvních pár týdnů získala tisícovku čtenářů a dnes má téměř šest tisíc fanoušků.

Postupně ladil formu, až došel k jasné specifikaci historické kuriozity. „Je to krátký příběh z historie s přesahem do současnosti. Jde mi o to ukázat, že nějaká událost nebo věc, která nám dnes připadá naprosto moderní a samozřejmá, není nic nového, ale že podobný způsob chování a jednání známe třeba už ze středověku nebo raného novověku. Kuriozita by měla obsahovat paradox nebo překvapivou, neznámou či méně známou věc. Můžu uvést příklad. Teď jsem se zabýval počátkem průmyslové revoluce. Některé faktory, které si s ní spojujeme, však můžeme sledovat už ve středověku a třeba první pokusy o jakousi sériovou výrobu známe z Francie z poloviny 16. století,“ vysvětlil Tomáš Konečný.

Svémi kuriozitami se Tomáš snaží také likvidovat mýty a nepřesné představy lidí o některých událostech. Jeho cílem je popularizovat dějiny, neodchýlit se však od faktů. Proto klade důraz na práci s historickými prameny.

Vzhledem k popularitě svého facebookového profilu se rozhodl vydat vybrané příběhy i knižně. Aby mohl připravit první knihu, požádal fanoušky o finanční podporu prostřednictvím crowdfundingového portálu Startovač, kde nakonec vybral

čtyřnásobek toho, o kolik prosil. Publikace *Kuriozitami novověké kultury* vyšla v dvousetkusovém nákladu, který se rozebral hned, jakmile dorazil z tiskárny. V současné době proto připravil dotisk. Podobného úspěchu se dočkala i jeho druhá kniha *Kuriozitami církevních dějin*. Když ji na konci února na Katolické teologické fakultě UK křtil, náklad byl už z většiny prodaný, přitom s jejím vydáním váhal, protože si říkal, že o dějiny církve takový zájem nebude. Zdá se, že se mýlil. Dnes uvažuje o tom, že ke dvěma starším přidá ještě třetí sestru inspirovanou i jeho studiem průmyslové revoluce. Psát by proto nyní chtěl o kuriozitách ze světa hospodářských dějin.